

hvem er jeg

jeg er stor

jeg har farve, gylden hvede

jeg er stadig

jeg er stærk

jeg er fræk

jeg er bare dejlig

bestemmer gør jeg selv

far og mor tror de gør

på træningspladsen

de med mig herser

sit og dæk

ja, ja, jeg gør det nu

sjæler mad, det gør jeg tit

far og mor de skælder

bestemmer tror de, de gør

bestemmer gør jeg selv

børn, dem jeg passe på

dem ingen røre skal

med dem jeg gerne vil

dele pladsen "min"

midt i solen

midt i kassen, fyldt med sand

hvem er jeg ?

JEG ER EN RIDGEBACK !

32

RHODESIAN RIDGEBACK KLUBBEN

Er nogen i tvivl – vi var bare gode!!!

bestyrelsen

Formand: Lone Fritzbøger
Stratfordvej 13
2300 København S.
01591770 eller
03799337

Næstformand: Laila Haukedal
Egevangen 8
2360 Lyngby

Kasserer: Ole Matthiesen
Hundestrupvej 78
5771 Stenstrup
09263208

Sekretær: Lene Kamm
Trekanten 4
5792 Årslev
09901468

Redaktør: Preben Sørensen
Hjelmkærvej 19, Mølholt
9340 Aså
98851144

1. sup. Jørgen Lorenzen
Vagthøjvej 17, Bjergby
9300 Hjørring
98971126

2. sup. Allan Schrattenholz
Østerlyngvej 127
4500 Nykøbing Sj.
03414047

hvalpeanvisning

Lis Larsen
Egernvej 59
6000 Kolding
05536444

Avlsvejledningsudvalg:

Mogens Børjesen
"Tunet"
Vej 11, nr. 9
Jyderup Lyng
4560 Vig

Lene Kamm
Trekanten 4
5792 Årslev

Lone Lorenzen
Vagthøjvej 17, Bjergby
9800 Hjørring

Allan Schrattenholz
Østerlyngvej 127
4500 Nykøbing Sj.

udst. udv.

Lone Fritzbøger
01591770 eller
03799337

Allan Schrattenholz
03414047

TILMELDING

Anmeldelsesfristerne SKAL overholdes! DKK accepterer IKKE tilmeldinger efter fristens udløb, og vi kan pga samarbejdet m. andre specialklubber heller ikke gøre det.

DKK:
Tilmeldinger til DKKs udstillinger skal udfyldes på DKKs EGNE BLANKETTER (som ikke er identiske med vores!) og sammen med gebyret SENDES TIL DKK. Husk at giro kan tage op til 5 dage.

RRK:
Tilmeldinger og gebyrer til RRKs udstillinger sendes til

Lone Fritzbøger
Stratfordvej 13
2300 København S
- Klubbens gironummer er
7 36 04 44 (+ kass. adr.)

GEBYRER

Alm. gebyr.....kr. 180,-
Hvalpe-kr. 100,-
Senior-kr. 120,-
Veteran-kr. 120,-
Parklasse-kr. 50,-
Udenfor bed.kr. 100,-

UDSTILLINGER

Hillerød 16/9 (12/8) D.K.K.
Hillerød 15/10 (4/9)
Fredericia 4/11 (30/9) D.K.K.

KONTINGENT

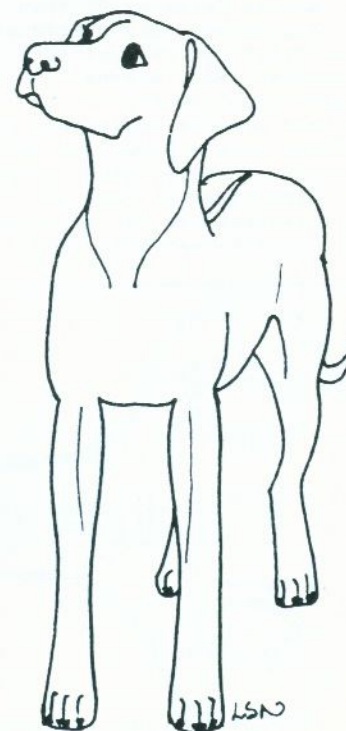
Enkelt: 175,- kr.
Familie: 225,- kr.
Opdrættere kan indmelde
hvalpekøbere for 50,- kr.

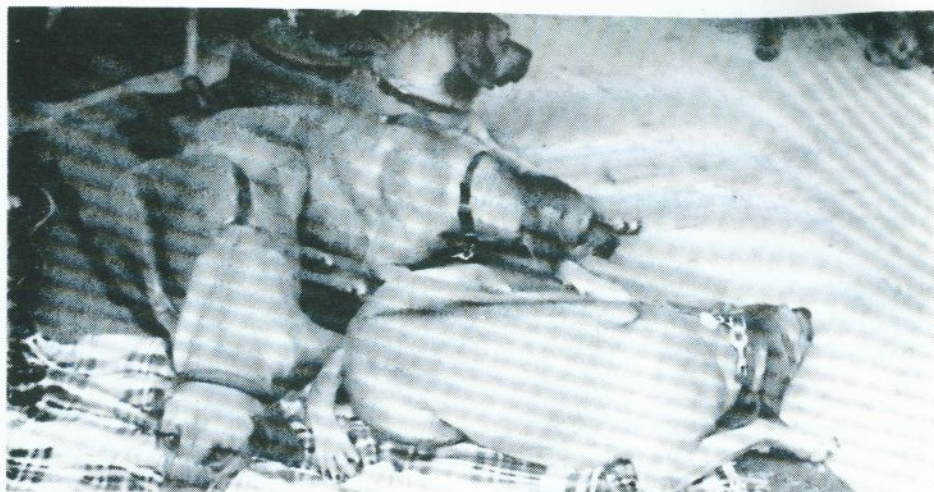
ANNONCER

Helside: 150,- kr.
Halvside: 85,- kr.
Kvartside: 50,- kr.
Ved tegning af annoncer for
2 år gives rabat: 8 annoncer
for 7 annoncer pris.

KLUBBENS GIRO

7 36 04 44
Stratfordvej 13
2300 København S

Vi hviler ud, inden artiklen på næste side.

KARAKTERTEST.-

Kreds 1 i DKK afholder karaktertest søndag d. 1. oktober 1989 i Ravnsholt skov. Den hører under Farum skovdistrikt og ligger ved Bregnerød skovvej mellem Farum og Allerød.

Mogens Bæg-Jensen, Ligustervangen 33. 3450 Allerød. Tlf. 42276046 giver yderligere oplysninger og modtager tilmeldinger indtil søndag d. 17. september 1989. Gebyret for deltagelsen - 180 kr.- indbetales samtidig med tilmeldingen.

Vil du høre mere om baggrunden for testen, hvad den kan bruges til, og hvordan det hele foregår, er du velkommen til orienteringsaften med Peter Nagel på Rødovrevej 118, d. 27. september 1989 kl. 19.30. Denne aften er ikke kun for de hundeejere, som har meldt deres hund til testen, men for alle interesserede, ligesom tilskuere er meget velkomne også i Ravnsholt skov.

RIDGEBACKS PÅ VÆDELØBSBANEN

Ridgebacks vendte tilbage til væddeløbsbanen i New South Wales (Australien) i august 1978, efter at de havde været borte fra den i adskillige år. Formanden for NSW Hundevæddeløbsklub, Barry Coleman, kunne sige følgende om R.R. da han kommenterede raceparaden på forårspræsentationen i 1979:

"Vor næste races styrke og udholdenhed er legendarisk... Ridgebacken behøver ikke mange opfordringer for at jage efter noget, der bevæger sig, og når den først har besluttet sig, skal der rigtig meget til for at holde den tilbage. De stormer banen rundt i et tempo, som er bemærkelsesværdig for en tungt bygget jagthund, og giver tilskuerne, deres ejere og deres handlere en ekstra oplevelse, når de demonstrerer deres medfødte jagtegenskaber!"

Det gælder for væddeløbssporten som i lydighed, at udseendet ikke spiller nogen rolle, og ridgebacks, der bare holdes for hyggens skyld, men som ikke har nogen stambog, må gerne diltage: alle hunde optræder kun under deres kaldenavn. Ridgebacks debuterer på væddeløbsbanen, når de er 8 mdr., medmindre de er ualmindelig tidligt modne, i så fald kan de starte, når de er 7. De begynder med 100 yards på lige bane, en disciplin, som vænner dem til støjen fra "haren" og til at løbe i flok. Der bliver i begyndelsen ikke lagt vægt på tiden, men blot på, at hundene gennemfører. I 12 måneders alderen bliver de forfremmet til den længere distance på 330 Yards. Nybegyndere får lov at løbe sammen med erfarne hunde, som kan trække dem med rundt i svingene, som de jo endnu er uvante med. Først på dette tidspunkt er det muligt at konstatere, om hundene egner sig til væddeløb.

Nu bliver hundene sat sammen i heats efter deres løbstider. Grunden til det er, at hvis en langsom hund løber sammen med en ualmindelig hurtig, vil den langsomme efterhånden tabe haren af syne og miste interessen for jagten.

Når racerepræsentanten og ejeren mener, at hundens kondition er så god, at den med held kan deltage i konkurrencen på længere distancer, får den lov at forsøge sig på 430 yards. Toptrænede hunde kan endda avancere til 580 yards, fordi kun de færreste ejere anser deres hunde for at have kondition nok til mere.

Mrs. Toni Comerford, som har været racerepræsentant og konsulent for NSW's Hundevæddeløbsklub, beskriver væddeløbs-ridgebacks på denne måde:

"Alle ridgeback-ejere, som lader deres hund deltage i væddeløb for første gang er nervøse for, om den nu også vil tage jagten op, men der har vist sig ikke at være noget problem for det meget store flertal af ridgebacks. Den allerførste dag stod fem ejere med deres hunde inde på inderkredsen og regnede ikke med der ville ske noget særligt. Haren startede, - og det gjorde ridgebacks'ene sandelig også! De opløftede et fælles hyl, og snorene stod spændt til bristepunktet, da hundene rykkede af alle kræfter for at komme efter haren. Da haren havde løbet nogle omgange, måtte man derfor fjerne de fem ridgebacks, fordi de var alt for ivrige. Ridgebacks er forholdsvis rolige hunde - indtil de mødes på væddeløbsbanen, hvor et højt, enstonigt hylekor hilser publikum.

På vores største bane bruger vi en "kanin". Den ligner en udstoppet dukkepyjamas, på nogle baner bruger man sække, men det gør ingen forskel for ridgebacken, som gladelig jagter hvadsomhelst.

Man har fundet ud af, at det er bedst at give hannerne mundkurv på, mens de løber. Det skyldes delvis, at man vil undgå, at haren bliver ødelagt: den er en indviklet tingest, og hvis man bliver nødt til at tage den ud, opstår der en pause på en halv times tid - for slet ikke at tale om, hvad en ny hare koster. En ridgeback, der var helt oppe på mærkerne, fangede engang haren to gange med ufine midler. Uheldigvis er den nemlig lidt for intelligent og springer over afspærringen på indersiden af banen, løber tværs over marken og venter på haren på den anden side, fordi den ved, at den ikke kan få fat i den, når den først er sluppet ind i "buret" på den anden side af målstregen.

En anden grund til at give mundkurv på er den, at selv den mest fredelige hanhund eller tæve uvægerligt bliver hyperaktiv, og mundkurven beskytter mod slagsmål, det gælder for alle racer.

Inden starten er man selv nødt til at holde sin ridgeback, for ridgebacks kan ikke anbringes i startboxene, ikke så meget på grund af højden, som fordi brystkassen er for bred. Vi gør det på den måde, at ejeren stiller sig nærmest haren, så han - ivtæglen - har hunden på sin højre side. Den ene arm omkring halsen på hunden, helst med et fast greb i skindet, den anden under brystkassen så man kan løfte forbenene et par tommer fra jorden. Så er det med at holde fast og bede en stille bøn! Haren bliver startet, og så snart man kan høre støjen, har man op til 45 kg hund, der kæmper vildt for at slippe fri. Som regel har tilskuerne mere fornøjelse af at se hundene blive sluppet løs end af selve løbet! På baggrund af hele min væddeløbs erfaring tør jeg udfordre hvem som helst til at møde en mere højtrøstet og ivrig race. Ridgebackerne bogstavelig talt slæber én ind på banen og larmen er overdøvende. Alle vi væddeløbs-fans er enige om, at vi ville ønske, at udstillingsdommerne kunne se dem i den situation, da ridgebacks har fået ry for at være sløve i ringen.

Et stort problem er det at få fat i en virkelig hurtig hund til at trække de andre med sig, - da ridgebacken selv er så hurtig. En hund skal have en tilskynsdelse for at ville jage, og det sørger den hurtigste hund for.

Det er et andet problem, at ridgebacks er snedige, og de finder hurtig ud af, at hvis de alligevel aldrig fanger haren, er der ingen grund til at anstrenge sig. På en af banerne, som bruger en sæk som hare, giver man hundene lov til at fange haren og få en rask tovtækning i gang. Det kvikker dem op.

Vi har også haft vore uheld, deriblandt to ganske mindeværdige. Det første var vores hanhund (Ch. Chamwari Valhalla), som vi anser for at være superintelligent. Under sit første løb fandt han ud af, at der er et stort hul i "buret" ved målstrægen, som haren forsvinder ind igennem. Derfor skyder han genvej tværs over marken, da han har løbet 3/4 af distancen, for at fange haren, men heldigvis plejer løbslederen at få øje på ham og overlister ham 90 % af gangene. Nu har her sidst deltaget jeg med ham sammen med Maggie (Tugrabakh Bellarinya), ejet af Mrs Eldred), og selvom han sædvanligvis løber på inderbanen, så trækker han ud for at få tilløb til at sætte over hegnet til inderkredsen. Maggie løb på inderbanen, og han ramte hende i luften, landede i haresporet og blev viklet ind i kablerne. Hvordan han undgik at brække mindst 2 ben, er en gåde for mig.

Det mest uforglemmelige uheld var dog Dinni's (Vishala Hintza, ejet af Miss K. Hoyland), dengang han slap løs fra sin handler, da haren løb forbi. Han ramte haren for fuld kraft med siden af hovedet, blev kastet 3 m tværs over sporet, kom på benene og optog forfølgelsen. Vi forudså en brækket kæbe, et brud på skulderen osv. Men han kom i mål i en god tid med en lille skramme på en centime timer på næsen.

Siden den dag har ingen betvivlet ridgebackens uholdenhed og styrke.

NSW Hindevæddeløbsklub har udarbejdet et pointsystem, som gør det muligt for flittige deltagere at vinde en titel som "Løbschampion". For at få championatet skal hundene samle 100 points. Pointsberegningen bygger på racens standardtid og da ridgebacken er en ret ny race på banen, har vi endnu ikke fået en standardtid.

I nær fremtid håber vi at kunne grundlægge en væddeløbsklub i NSW udelukkende for ridgebacks. Vi arbejder på at finde et mødested, der ligger centralt for alle.

De fleste af de ridgebacks, som deltager i løbene, er udstillingshunde, og det er helt oplagt for os, der er med begge steder, hvad for en slags skovtur hundene foretrækker, - det er så langt væddeløbet. Jeg kan ikke kraftig nok understrege, hvor meget sjov vi har ud af det.

Selvom der har været omtalt uheld, så er de ikke på nogen måde hverdagskost og bør ikke afholde ridgebackejere fra at deltage med deres hunde.

Ifølge de tilgængelige oplysninger er de nuværende rekordholdere på 100 yards (ca 100 m):

Tali (Chamwari Lord Talisman, ejet af Mr. A. Salter - 7,8 sek.

Hurtigste tæve: Tara (ikke stambogført, ejet af Mr. og Mrs J. Comerford - 8,2 sek.

fra en dejlig ridgebackdag i korsør

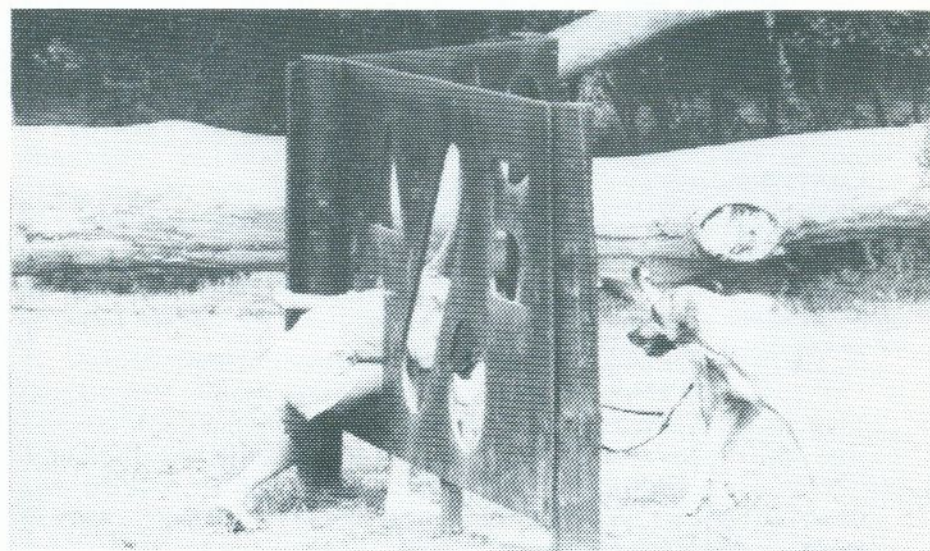

Skuet i Korsør Lystskov.

Stor tak til de 25 Ridgebacks og deres familier, som mødte op i Korsør Lystskov d. 23 juli. Tak til sponsorerne, som gjorde dagen ekstra festlig, sidst men ikke mindst, tak til Kitofo for opvisningen i lydighed.

Vel mødt til vores næste skue på Fyn, 1990.

Pia og Laila.

er det mig der er fører !!!!

R.R. dagen.

Jeg vil gerne her i bladet, have lov til at takke alle dem, der var med til at gøre vores Ridgebackdag så vellykket.

Christina og Kitofo, mange nye udstillere, dejligt vejr, var altså sammen med til at gøre det til en god dag.

Donner Conni Zimmermann bedømte og roste vores hunde, så vi alle følte os godt tilpas. Det var rart at se det samspil, der var mellem hende og hundene.

En spiciel tak vil jeg rette til vore sponsorer:

Albritt hunde og katteartikler.

Charlottenlund hundesalon.

Kirja og Preben Sørensen.

Merrild kaffe.

Nagut.

L:F.

SKYTTEs hundefoder

- Danmarks førende -

har det store udvalg i kvalitetsfoder af egen produktion.
Alt garanteret fri for aroma-, farvestoffer og konserveringsmidler.

Pris ved køb af:	10 kg.	25 kg.	2x25 kg. pr. sæk	4x25 kg. pr. sæk	10x25 kg. pr. sæk
------------------	--------	--------	---------------------	---------------------	----------------------

GUL SKYTTEs grov fuldkost m/ flakes og grønsager	21% råprotein 7% råfedt 3% træstof 7% råaske	103,-	235,-	215,-	206,-	190,-
--	---	-------	-------	-------	-------	-------

NYHED!

HVID SKYTTEs extruderet fuldkost oliebehandlet	21% råprotein 7% råfedt 4% træstof 8% råaske	98,-	225,-	205,-	196,-	180,-
--	---	------	-------	-------	-------	-------

BRUN SKYTTEs fuldkost i piller oliebehandlet	21% råprotein 7% råfedt 4% træstof 8% råaske	95,-	209,-	189,-	180,-	164,-
--	---	------	-------	-------	-------	-------

lavprotein/ grøntsagsblanding i flakes	11% råprotein 2½% råfedt 2% træstof 1½% råaske	110,-	250,-	230,-	221,-	205,-
--	---	-------	-------	-------	-------	-------

NYHED!

lavprotein/ grøntsagsblanding extruderet	11% råprotein 3% råfedt 2% træstof 1% råaske	98,-	225,-	205,-	196,-	180,-
--	---	------	-------	-------	-------	-------

Alle priser er fragtfrit leveret overalt i Danmark og incl. 22% moms.
Vi kommer Danmark rundt hver uge.
Ring eller skriv til

SKYTTEs hundefoder

Tingvej 44, 9380 Vestbjerg
Tlf. 08 29 66 21.

Ret til ændringer forbeholdes.

BREVKASSEN:

Et indlæg fra dyrlæge Ole Worm, som en start på dyrelægebrevkassen:

Herrnød et forsøg på at gennemgå den normale fødsel hos hunde.

I den sidste del af drægtigheden, forøges ørfanget af bughulen gradvis, efterhånden som hvalpene fylder mere og mere. Omkring 5. uge i drægtigheden, vil man kunne se en forørelse af dette. Også rælkekirtlerne svulmer op, men dette sker også hos den "falske gravide" tæve. Køns åbningen, vulva, svulmer op og forstørres, ligesom der ofte ses en smule slim i den. Det mest afgørende tegn på den forestående fødsel er, et pludselig fald i legemstemperaturen på mindst 1°C 24 timer før uddrivningen af hvalpe begynder.

Selve fødslen deles traditionelt op i tre stadier.

1: Det forberedende stadium (redebygningsstadiet).

Her prøver tæven at finde et sted at føde på. Hun samler tøjstumper, papir o.l., hun skraber og viser nogen uro, hun har overfladisk vejtrækning, og evt. lettere opkastninger. I dette stadium er livmoderhalsen ved at åbne sig. Det er vigtigt at tæven får ro, på dette tidspunkt, da uddrivningen ellers hæmmes eller helt standser. Først når hun har fundet stedet acceptabelt, begynder selve fosteruddrivningen. Dette stadium varer 5 til 12 timer.

2: Arbejdsstadium (uddrivningsstadiet).

Ca. 15 minutter før første hvalp viser sig, begynder verne. Tæven presser i ture med hvilepauser ind imellem. Nu presses fostret ind i bækkenet, og lidt senere viser der sig en blære i vulvaåbningen. Tæven bider denne i stykker, eller den brister af sig selv, og et grøn-bruntligt indhold kommer ud. Derefter kommer hvalpen, som ligger i yderligere en hinde. Også denne bider tæven i stykker, samtidig med at hun slikker hvalpen, denne slikning tjener ikke alene hvalpens rengøring, men masserer og stimulerer den nyfødtes blodcirkulation og åndedræt. Moderen bider navlestærngen over, og den nytilkomne er klar til at patte.

3: Udtørningsstadiet.

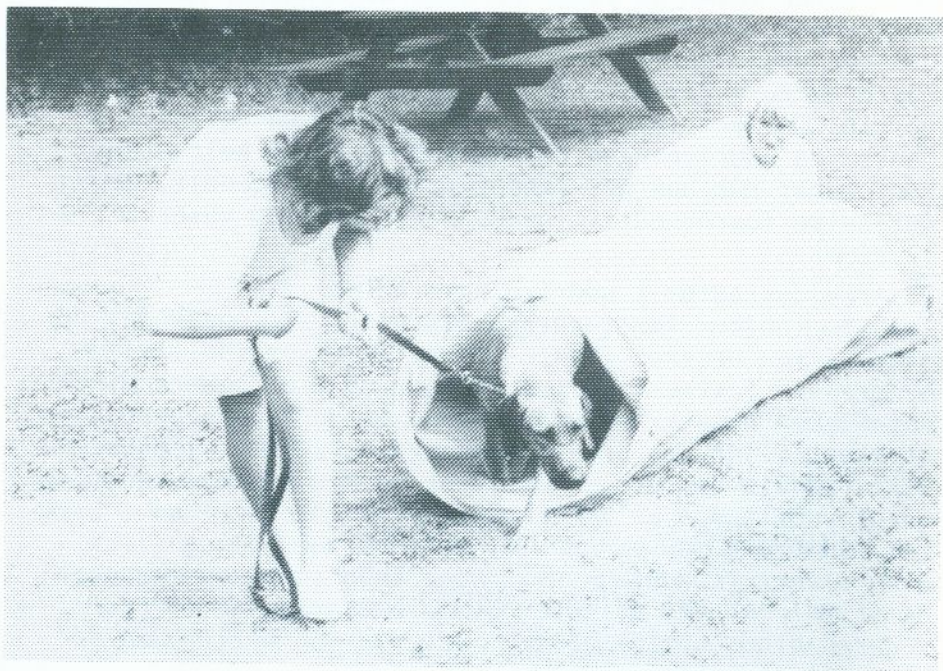
Ca. 15 min. efter hvalpens fødsel kommer efterbyrden, som består af moderkagen og resterende fosterhinder med navlestreng. Tæven æder efterbyrden. Oftest får hun en hvalp fra hvert børhorn inden efterbyrden går, således at der fødes to hvalpe, så to efterbyrder osv. Tidsafstanden mellem frekomsten af hvalpe varierer fra få minutter til flere timer, men generelt må der ikke gå mere end ca. 15-30 min. mellem hvalpene. Man regner med, at en hvalp sjældent overlever at sidde mere end 2 til 3 timer i fødselskanalen.

Råd og konklusioner:

Begynd at tage tævens temperatur ca. 3 uger efter parringen, dette gøres 2 gange daglig, skriv de målte temperaturer ned. Når temperaturen falder mindst een grad, så ved man at fødslen kommer indenfor de næste 12 til 24 timer. Lad tæven få ro under fødslen.

Hvis forløbet afviger fra ovenstående, så kontakt din dyrlæge.

Ole Worm.

Jeg VIL ikke til den karaktertest.

Tjalfe's Karaktertest - sådan som vi oplevede den.

Inspirationen til denne artikel, stammer dels fra en almen interesse for karaktertesten som et naturligt og nødvendigt supplement til exteriørbedømmelserne og dels fra RR-bladet nr. 1/89 hvor korrespondancen fra DKK's karaktertestsudvalg er gengivet.

I efteråret 88 blev vi enige om at vi ville prøve at deltage i en karaktertest med Tjalfe, som på det tidspunkt var godt 2 år gammel.

Tjalfe, som vi selv kalder ham, er sikkert bedre kendt i Ridgeback kredse under sit stambogsnavn:

Butler.

Imidlertid var alle pladser desværre optaget, men vi blev opfordret til at overvære testen, således at vi kunne få et indtryk af, hvordan denne afvikles.

En søndag eftermiddag drog familien afsted til Ravnsholt skov i nordsjælland hvor DKK's kreds 1 afholder karaktertest.

Vi talte først med prøvelederen, der fortalte om de praktiske detaljer, og havde derefter lejlighed til at overvære og medvirke (som deltagere i flokken) i testen af to forskellige hunde.

Først en ca. 4 år gammel Hovawart og bagefter en ca. 1 år gammel Springer Spaniel.

Hovawarten, der på en del punkter minder om Ridgebacken, ihvertfald karaktermæssigt, var umiddelbart det mest interessante bekendtskab. Bl.a. havde den den samme diskrete førerkontakt som jeg kender det fra min egen hund.

I modsætning til Hovawarten var Spanielen for ung(unoden) til at testen kunne tages som et korrekt udtryk for dennes karaktermæssige egenskaber, den havde bl.a. meget svært ved at afreagere.

Ovennævnte får mig til at mene, at det er nødvendigt, at hunden er nået til skelsår og alder inden den deltager i en karaktertest.

En sådan aldersgrænse, kunne være sammenfaldende med alderskrænserne for HD-fotografering - underforstået at hundene bør være fysisk og psykisk færdigt udviklede.

På baggrund af vore oplevelser og samtaler med andre deltagere, besluttede vi at deltage i den førstkommende karaktertest.

- jeg vil i høj grad anbefale andre, der påtænker at deltage i en karaktertest, at de overværer en, før de selv deltager.

Vores Tur

Den 16 april 89 var det så tid for os, at prøve kræfter med testen.

Forinden havde vi modtaget forskelligt materiale om testen fra DKK, samt RR-bladet nr. 1/89, der inspirerede mig til på forhånd, at markere, dels hvad jeg mener er uønsket adfærd, dels hvilke gradueringer jeg mente min hund ville opnå.

Sammenfald / afvigelser mellem mine forventninger og de faktiske resultater, kunne fortælle noget om, hvor godt jeg kender min hund.

På skemaet "Ideal score", har jeg markeret uønsket adfærd med et minus og mine forventninger til Tjalfes resultater med et(10) plus.

Prøvelederen, Carl Lundquist, havde selv Broholmere, hvilket forekom mig at være ganske udmærket, når det nu ikke kunne være en der havde Ridgebacks. Han præsenterede os for vores "flok", der kom til at bestå af

ham selv og 3 assistenter, samt min kone og vores søn.

Karaktertesten

Selve karaktertesten forgår på den måde, at prøvelederen i samarbejde med sine assistenter skaber forskellige situationer, der er udformet således at de "tænder" hunden i forhold til de forskellige karakteranlæg der ønskes belyst i testen.

I DKK's generelle test, testes der for 8 anlæg, hvoraf de 2 sidste(-nervesystem) vurderes ud fra hundens reaktioner i de første 6. (se "anlæg" og "forklaring" i skemaerne)

Inden vi startede på selve testen, blev jeg bedt om først, at fortælle lidt om vores race, og bagefter lidt om hunden, dens alder, samt om vi havde deltaget i nogle former for dressur.

Tjalfje var i mellemtiden blevet 3 år og vi har deltaget i et lydigheds- og motivation kursus siden han var ca. 6 måneder gammel.

Kontaktvillighed

Vi begyndte med, at vi spadserede et stykke ind i skoven, her gik vi rundt blandt vores "flok", hvilket foregik stille og roligt, -

Tjalfje accepterede en godbid fra en af assistenterne.

Som det fremgår af gradueringsskemaet opnåede Tjalfje en 3'er - Min forventning her var en smule usikker hvilket skyldes, at der er en væsentlig forskel på passive kendte og passive ukendte mennesker.

Tjalfje tager af og til kontakt med passive, men kendte mennesker i vores dagligdag.

Legelyst

Efter at vi havde talt med og fået smust til "flokken", skulle vi lege lidt. Prøvelederen søgte at engagere Tjalfje i at spille bold og trække tov, men uden større resultat. Det gik derimod med liv og lyst da jeg selv prøvede.

Resultatet blev her en 4'er, hvilket var et point bedre end min forventning.

Jagtlyst

Jagtlysten blev testet på en kunstig "hare" der i hurtigt tempo blev trukket i zigzak over en strækning på ca. 20 meter.

Prøvelederen, Tjalfje og jeg stod ca. 30 meter fra "haren", da den blev sluppet.

Der opstod desværre en mindre misforståelse mellem prøvelede-

ren og jeg, om hvorvidt jeg skulle give en kommando, eller om hunden skulle "gå" på eget initiativ.

Jeg har søgt at træne Tjalfje til at blive på plads, indtil han får kommandoen: APPORT, i situationer der ligner denne.

Denne misforståelse betød at "haren" lige nøjagtigt nåede i "hul" inden Tjalfje fangede den.

Vi prøvede engang til, og denne gang blev "haren" løbet op på den første tredjedel af banen - men ikke fanget.

En Ridgeback lader sig kun narre en gang af en tøjhare, IKKE ?

Resultat en 4'er.

Min vurdering af at det kunne have været en 5'er skyldes observationer af Tjalfje's reaktion på en kanin der undslap sit bur i vores have, samt hans reaktionerne på vildt, når vi har lejlighed til at færdes i åbent terræn.

Interesse for flokføreren

Denne situation var arrangeret på den måde, at prøvelederen holdt Tjalfje, mens vi løb op ad en sti i skoven. Et stykke oppe var der opstillet en spærring i form af et antal soldaterfigurer

med store og meget markante øjne.

Efter at vi havde passeret spærringen standsede vi op et øjeblik og kaldte på Tjalfe, hvorefter vi fortsatte ind i skoven, indtil vi var helt skjult.

Først herefter blev Tjalfe sluppet, han fulgte vort spor op til spærringen, hvor han standsede op et kort øjeblik, hvorefter han, som en af assistenterne beskrev det for os bagefter, "stak snuden i jorden, og trådte speederen i bund".

Dette var det punkt i karaktertesten hvor jeg følte mig mest sikker på, at mine forventninger ville stemme overens med det endelige resultat.

Tjalfe er meget stærkt knyttet til sin familie, sådan som de fleste Ridgeback's sikkert er det.

Resultat en 4'er.

Dominans / underdanighed

Dette element bestod i, at en af de tidligere anvendte soldaterfigurer fik en jakke på, og blev anbragt på en slæde, der langsomt og truende blev trukket ind imod os fra ca. 15 meters afstand.

Tjalfe blev "tændt" i samme øjeblik at "soldaten" begyndte at

bevæge sig hen imod os. Herefter begyndte han at vejre efter en fart, på en meget markant måde, en adfærd jeg ikke har iagtaget i et sådant omfang før.

Da figuren var en 3-4 meter fra os kikkede han op på min kone og mig, for at se hvorledes vi reagerede, sådan opfattede jeg det i hvert fald.

Da vi tilsyneladende ikke tog notits af den, syntes Tjalfe åbenbart heller ikke at den var interessant mere, ihvertfald begyndte han at interessere sig for de omkringstående træer og buske i stedet for.

På 1 meters afstand stoppede figuren og vi blev bedt om at tage kontakt med den, Tjalfe fulgte med hen til figuren og snuste til den en enkelt gang, hvorefter han stille og velovervejet løftede det ene bagben. Her måtte jeg gribe ind, da han naturligvis ikke kunne få lov til at mærke øvelsesmatrielet med sin duft.

Både min kone og jeg har den opfattelse, at Tjalfe opfattede dette som en situation han burde reagere på, men at manglen på lugt af noget levende, samt vores manglende reaktion medførte en overspringshandling.

Resultat en 3'er.

Forsvar

Den mest interessante, og ihvertfald den sjoveste af de tests som vi gennemgik.

Medens "flokken" samledes igen klædte en af assistenterne sig ud som spøgelse -uuuhadada.

Der var mindst to i "flokken" der reagerede, da SPØGELSET langsomt og lydløst begyndte at bevæge sig ud af skoven og hen imod os, nemlig vores søn der omgående søgte tilflugt hos flokføren - hans MOR !.

Tjalfe's reaktion var lidt mere nuanceret, idet han i begyndelsen betragtede dette underlige fænomen med en vis interesse.

Efterhånden som spøgelse kom nærmerer, ændredes hans adfærd i retning af at indtage en forsvarsposition overfor denne trussel.

Han gav ikke hals, sådan som jeg havde forventet, til gengæld gjorde han noget helt uventet : på 4-5 meters afstand, begyndte han at tage fært af spøgelse på samme markante måde som ved "soldaten" i den forrige test, og efter at han tydeligt havde fanget farten, vente han sig om og betragtede "flokken"

- og, jo der manglede faktisk en !

(lidt frit fortolket)

herefter gik han hen til det nærmeste træ og fortalte på hunde-

maner hvad han mente om os og vore julelege.

Vi tog kontakt med spøgelse og søgte at introducere det for Tjalfe, men uden held, - kontakt med fremmede mennesker, ja, når det nu ikke KAN være anderledes, SPØGELSER, nej !

Resultat en 2'er.

Her måtte jeg erkende at mine forventninger ikke passede bare tilnærmelsesvis.

Men hvad søren, de 3 gange i Tjalfe's liv hvor vi har haft behov for hans forsvarsevner, har de vis sig at være der.

Nervesystem

Jeg synes ikke at jeg kan kommentere de 2 sidste punkter på skemaet fordi de som tidligere nævnt, vurderes ud fra hundens reaktioner i de forudgående.

Til slut vil jeg opfordre andre Ridgeback's og deres ejere til at deltage i en test, hvis de har mulighed for det.

Tid og sted offentliggøres i HUNDEN under rubrikken " i hunde kredse "

Med venlig hilsen
Tjalfe og flokken

PS.:

For at se om der kan være
udsving fra test til test, har vi
tilmeldt os karaktertesten i
kreds 2, denne foregår d. 9/9-89
på

Kokholmvej 8, Søster Svendstrup
der ligger ved Viby Sjælland /
Osted.

Hvis der er nogen der er intere-
serede i at overvære vores test er
i velkomne til at ringe til os i
ugen før og få starttidspunktet
at vide.

Vivi & Per Hollænder

Telf.: 42 97 93 55

Evt. tilmeldning kan måske
stadig nås ved tilmelding til:

Ejner Degnebolig

Valoravej 24

4130 Viby Sjælland

telf.: 02 - 39 40 04

Hundens navn	Butler		
Race	Rhodanian Ridgeback	Ken	Alder 3
Hundens ejer	Vivi & Per Hollænder		

Anlæg	" Ideal Score "	Graduering:				
		1	2	3	4	5

Kontakt- villighed	Evnen til at tage kontakt med mennesker	%		+	+	%
Legelyst	Evnen til at engagere sig og samarbejde i leg			+		%

Jagtlust (byttefangst)	Lysten til at jage og fange et flygtende bytte	%			+	+
Interesse for flokkføringen	Lysten og evnen til at genfinde et forsvundet flokmedlem	%			+	%

Dominans/ underdanighed	Hundens evne til at besvare en udfordring med dominerende adfærd	%			+	
Forsvar	Hundens evne til at besvare en udfordring	%			+	

Konflikter (nervesystem)	Evnen til rigtig handling i forhold til oplevelsen	%			+	+
Afreaktion (nervesystem)	Evnen til at koble af for at kunne begynde på løsningen af ny situationer	%			+	+

Graduering i karaktertest-skema

1	2	3	4	5
Kontaktvillighed				
Afviser aggressivt kontakt fra venligt menneske	Unddrager sig kontakt fra venligt menneske	Accepterer kon- takt fra venligt menneske	Tager kontakt med passivt men- neske når anled- ning findes eks. når fører ta- ger kontakt	Påtrængende kontaktvillig uden anledning
Legelyst				
Uvillig til at lege	Svær at få til at lege	Mindre engageret	Let at få til at lege. Aktiv	For intensiv. Svær at få til at afbryde
Jagtlust (Byttefangst)				
Viser ingen interesse	Interesseret men løber kun lidt efter	Starter usikkert, men når alligevel frem til byttet	Starter og gen- nemfører målbe- vidst. Bytteinteresse	Starter og gennem- fører målbevidst. Byttefangst
Interesse for flokkføringen				
Kan ikke bringes til at søge efter fø- rerer eller opgiver hurtigt	Viser interesse. Kan ikke søge og fuldføre uden hjælp	Lyst til at søge. Fuldfører usikkert - dog uden hjælp	Lyst til at søge. Fuldfører målbe- vidst	Blokeres af lysten til at finde fører. Evner ikke at være rationel
Dominans/underdanighed				
Stor underdanig- hed. Vil forlade pladsen. Flugt	Nogen underda- nighed. Gentagne flugttendenser. Henter støtte hos føreren	Passende selvsi- ker. Lav aggressiv- itet. Evt. intet en- gagement	Klar aggressivitet. Ingen eller kun lidt underdanighed.	Stor aggressivitet, udfordrer, går lige- frem.
Forsvar				
Vil forlade plad- sen	Bliver på pladsen. Lavt eller intet en- gagement. Evt. flugtforsøg	Optager forsvar, men skifter mel- lem afværgen og passivitet. Evt. flugttendenser	Forsvarer effektivt. Besvarer truslen	Forsvarer, men rige- lig voldsomt
Konflikter/nerver				
Gentagne forkerte handlinger i for- hold til oplevelsen (oversprings- handlinger)	Impulsiv styrkean- vendelse. Kom- penserer og bort- forklarer proble- met. Skifter mel- lem forskellig ad- færd	Rigtige handlinger, men gentagne ind- slag af ritualisere- de løsninger. Usik- ker i styrkeanven- delse	Rigtige handlinger. Enkelte ritualise- rede løsninger. Lidt usikker i styr- keanvendelse	Korrekte handlinger. Ingen usikkerhed i styrkeanvendelse
Afreaktion/nerver				
Oplagrer ubehage- lige erindringsbil- leder, hvilket med- fører psykisk ud- mattelse eller ud- løser flugt	Afreagerer lang- somt. Aktiviteten synker efter hver situation, eller gentagne flugtfor- søg udløses	Vanskeligheder med at afreagere enkelte situatio- ner. Bliver stresset eller aktiviteten synker	Har ikke helt let ved at afreagere. Eller har evt. van- skeligheder med enkelte situationer	Afreagerer opmærk- somt og positivt.

Ovenstående er ikke nogen fyldestgørende redegørelse for mulige adfærdsmønstre, men alene en skitse over
nogle typiske reaktioner. Der vil ofte kunne iagttages adfærd, som ikke er indeholdt i definitionerne.

Hundens navn: BUFLER		
Race: RHODESIAN RIDGEBACH	Køn: HAN	Alder: 3 ÅR
Hundens ejer: PER HOLLÆNDER		

Anlæg	Forklaring:	Graduering:				
		1	2	3	4	5

Kontakt-villighed	Evnen til at tage kontakt med mennesker			X		
Legelyst	Evnen til at engagere sig og samarbejde i leg				X	

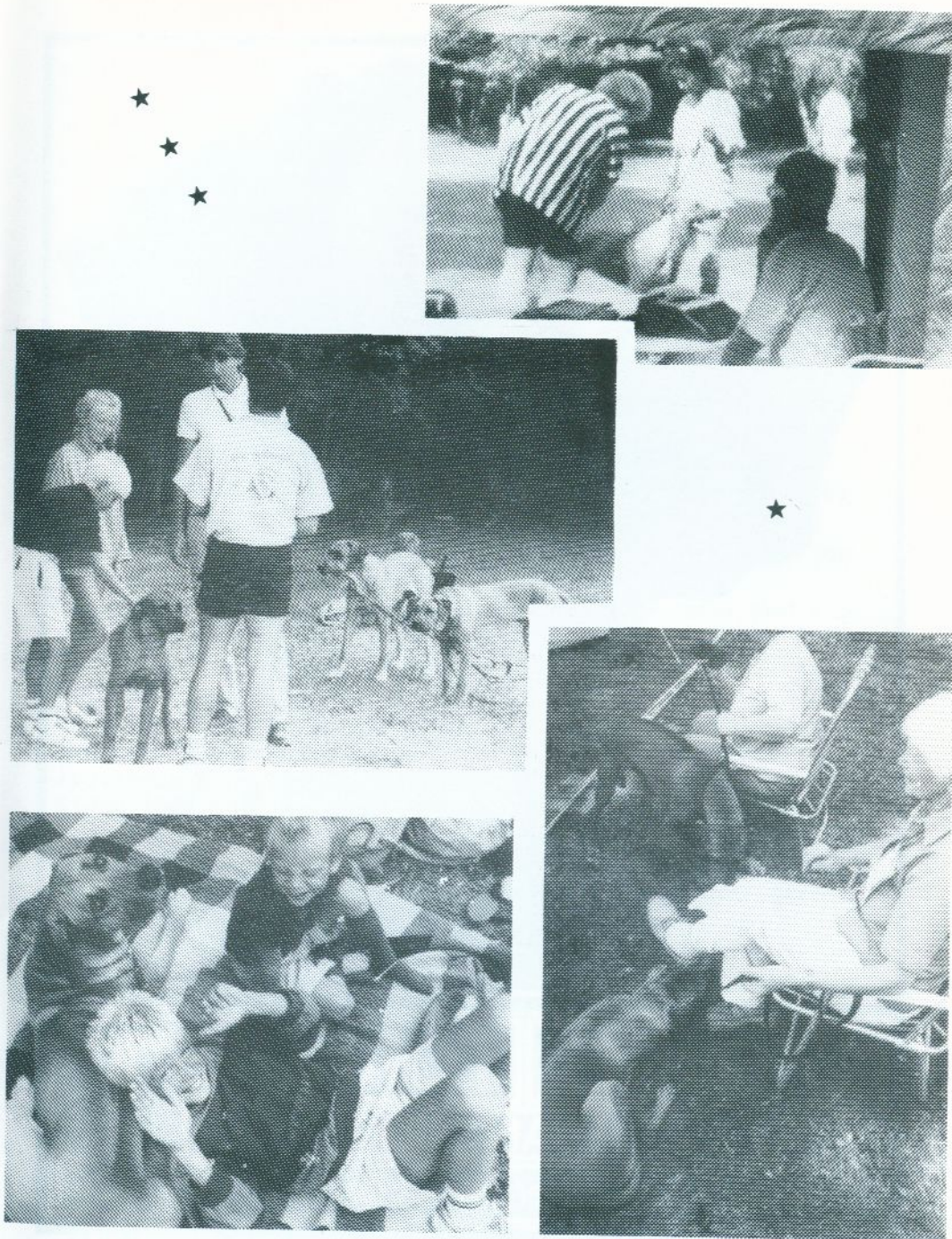
Jagtlyst (byttefangst)	Lysten til at jage og fange et flygtende bytte				X	
Interesse for flokføreren	Lysten og evnen til at genfinde et forsvundet flokmedlem				X	

Dominans/underdanighed	Hundens evne til at besvare en udfordring med dominerende adfærd			X		
Forsvar	Hundens evne til at besvare en udfordring		X			

Konflikter (nervesystem)	Evnen til rigtig handling i forhold til oplevelsen				X	
Afreaktion (nervesystem)	Evnen til at koble af for at kunne begynde på løsningen af ny situationer				X	

Dato **16/4** 1989

Per Hollænder
Underskrift

vi er bare dejlige

KENNEL TORHUSE T
RHODESIAN RIDGEBACK

L&J Lorenzen · Bjergby v. Hjørring · 98 97 11 26

Til udstillingen i Hillerød d. ^{15/10} er det lykkedes at få den Finske spicialdommer, Leni Nousiainen, til at være dommer. Derfor håber vi på stor tilslutning den dag, Så derfor, alle jer der går og snakker om at tage på udstilling, MELD JER TIL I HILLERØD D. 15-10-89.

Sidste tilmelding d. 4-9-89.

Leni har kort fortalt om sig selv:.

Min familie består af, min datter på 7 år, 3 hunde, en korthåret tysk Pointer, en Boston Terrier og en Pointer, en stor rød kat og en kanin.
 Jeg fik min første hund, en Boston terrier i 1965, min første ridgeback (SF. UCH. Loustigens Bihscara) fik jeg i 1974 og min anden RR i 1975.
 Jeg har ikke trukket hvalpe på min R.R., men det har jeg på min Boston terrier, der fik 7 hvalpe.
 Begge mine R.R. og en af mine Boston's, har været med i lydigheds konkurrence. SIMBA fik 220 points i klasse 3 som hendes bedste resultat. CAVA har en første præmie i kl.2. SIMBAS resultat er så vidt jeg ved, indtil nu, det bedste resultat der er opnået blandt ridgebacks i Skandinavien. Hun var sikkert også den første R.R., der har været til lydigheds konkurrence i Skandinavien.
 Siden 1968 har jeg været ringsekretær, indtil jeg blev dommer i 1985.
 De første racer jeg dømte, var R.R. og Great Dane. Jeg er nu kompetent til at dømme 15 racer og vil fortsætte med dette arbejde.
 Siden Cama døde i 1987, har jeg ikke haft R.R. Jeg har endnu ikke fundet en passende hvalp, men der er håb!
 Indtil nu har jeg været dommer i Findland - Sverige - Norge.
 Leni.

STOF TIL NÆSTE NR 27/11-89

CALLE'S DYRERIGE

Europas største dyrecenter.

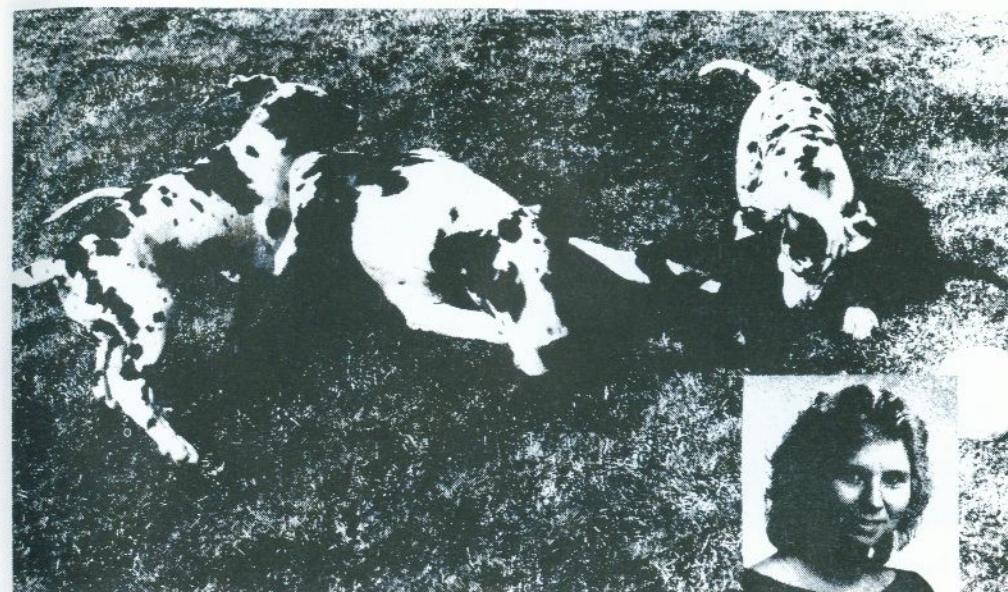
Vi fører alt i hunde- og kattefoder - samt alle former for special-artikler.

Vores fugle-, akvarie- og gnaverafdelinger har det største udvalg og de sidste nyheder.

- Kom og klap hesten. Vi er leverandør til det danske rytterfolk og - specialister i ride-udstyr.

CALLE'S Dyrerige
98 18 17 11
KREBSEN 1 · 9200 AALBORG SV

et paradis for dyrevenner

„Mine Grand Danois-hvalpe trives ovenud godt med Prescription Diet p/d. Uden kosttilskud. De er både kraftige og livlige. Og så er det nemt at fodre dem rigtigt!“, siger Pia Nielsen fra Center Dyreklinik, Kolding.

„Alle kan fodre præcis som dyrlægen anbefaler!“

„Mine dejlige Grand Danois-hvalpe trives fortræffeligt – og jeg fodrer dem udelukkende med p/d fuldkost. Dyrlægens proteinberigede diæt-kost specielt beregnet til hvalpe og diegivende tæver. Ingen tilskud af vitaminer og mineraler. Heller ikke kalk! Nemmere kan det ikke være. Og heller ikke bedre.

Fra mit arbejde på dyreklinikken ved jeg, hvad der er godt for hundene – så naturligvis bruger jeg Prescription Diet, dyrlægens diætkost.“

Prescription Diet er sammensat af verdens førende ernæringseksperter på det veterinære område og har den videnskabeligt rigtige balance mellem protein, fedt, vitaminer og mineraler. Slut med at prøve sig frem eller give tilfældige kosttilskud.

Med Prescription Diet er resultatet sikkert, og økonomien er til at gen-nemskue. Foderet er yderst drøjt i brug, og der er ingen ekstra udgifter til fodertilskud.

Prescription Diet p/d kan anvendes, til hundene er 12-18 mdr. Herefter kan der fuldfodres udelukkende med Prescription Diet c/d canine.

Husk: Prescription Diet forhandles kun af dyrlægen.

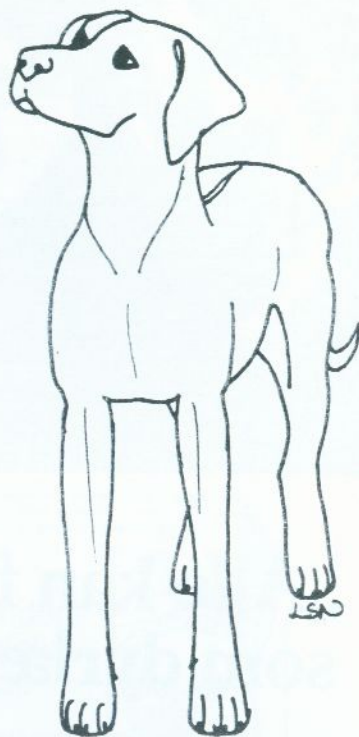

Diætkost fra dyrlægen.

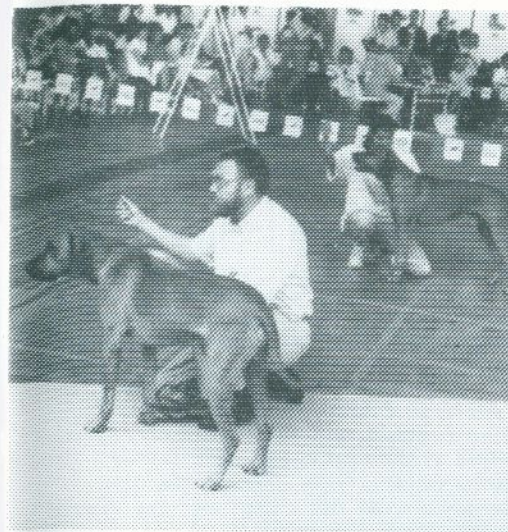
Hill's Prescription Diet.

ÅRETS RIDGEBACKS!

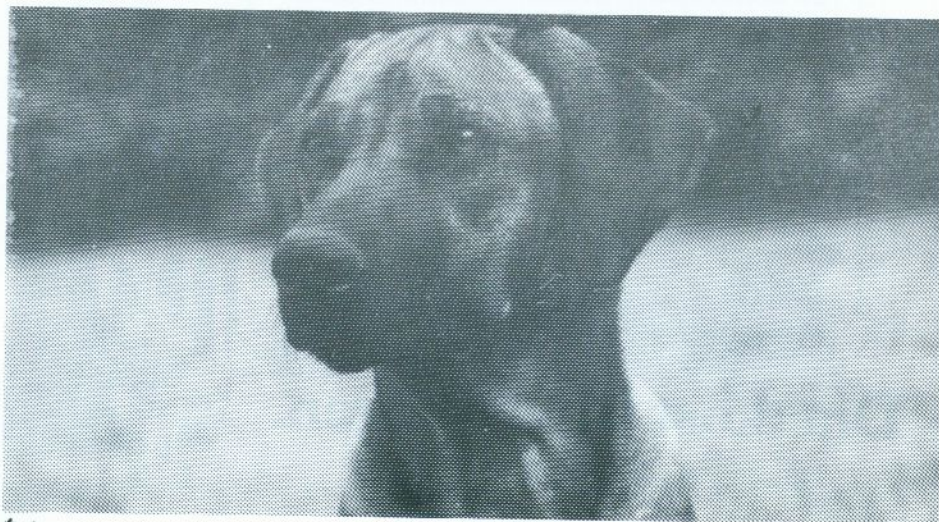
Bitte-Nus Dogo Kubva	97,5
Bitte-Nus Fubi Fasiri	65
Bitte-Nus Hej Jadwiga	32,5
Chikwa	30
Torhusets Pесcock Penelope	20
Torhusets Ophir Pothunter	17,5
Volo	15
Torhusets Vingtor Daredevil	10
Torhusets Farifax Let's Jump	10
Torhusets Peacock Pandora	7,5

Et STORT tillykke
Bitte-Nus Fubi Fasiri fik
Cacib i Otterup, og
blev dermed Int. Ch.

indtryk fra verdensudstillingen.

Hunde og biler.

I de 7 år vi har haft Ridgebacks i huset, har vi haft 3 forskellige biler, som alle er blevet indtaget og godkendt af hundene. Vore Ridgebacks har aldrig lidt af køresyge, og heldigvis da, for én af vore fritidsfornøjelser er lange køreture rundt i landet, hvor hundene - hvis det er muligt - er med. De har begge lige fra starten befundet sig godt ved at være kørende, og de har altid været nemme at have med. De sidder pænt stille og kigger ud, hvis turen går gennem en by. Hvis vi er på landevejen på længere strækninger, lægger de sig til at sove. Og de har ALDRIG gået, mens de befandt sig i bilen, hvilket vi er meget glade for. Jeg ville blive tosset af at køre med en hund, der fór larmende rundt i bilen hver gang vi passerede f.eks. en anden hund.

Hvis vejret tillader det, er de gerne med ude at købe ind - altså således, at de bliver i bilen på parkeringspladsen, mens vi handler. Vi har da (på afstand) flere gange set folk stå tæt på bilen og GLO ind på hundene (i beundring regner vi med). Det har de altid taget med en knusende ro. Enten stirrer de blot tilbage eller de ignorerer simpelthen alle udenfor. Kun én gang måtte Janak vise, hvis bilen var. Vi mødte en fjern bekendt, som lige ville stikke hånden ind og klappe dyrene - det skal man ikke! Der blev omgående knurret og manden fik fingrene til sig i en fart. Derfor er jeg også altid sikker på, at bilen er der, når vi kommer tilbage til den, for selv om hundene ikke gør af dem udenfor, tror jeg nok sagen var anderledes, hvis nogen brød ind i den. Og hvem tør i det hele taget stjæle en bil med 2 store hunde i?

Nu er Ridgebacks jo selvstændige hunde, og de har altid betragtet hver af vores biler som tilhørende deres domene. Hvis vi f.eks. har tilladt os, at udsætte Addi for den nervepirrende oplevelse en udstilling er (for hende da), så har hun i samme øjeblik hun kom "hjem" i sin bil, forvandlet sig fra at være sur og vranten til den søde og kærlige hund, vi kender hende som.

Hvis vi har gjort ophold et sted langt hjemmefra, skal man ikke begynde at flytte bilen. Det har vi prøvet et par gange, og selv om jeg var tilbage sammen med hundene, registrerede især Janak omgående, at "nu kører vores bil - uden os!" - Han stormede afsted efter hjemtransportmidlet og en gang prøvede han endda at klemme sig ind af et halvt åbnet vindue! Det varede lidt før han var overbevist om, at han ikke var glemt. Jo, de kender "deres" bil og hver bil er også gjort til deres på hver sin måde.

Det hele startede da vi fik Janak for 7 år siden. Vi havde da en 23 år gammel folkevogn (den gode gamle boble-model). Janak befandt sig fint på bagsædet, og da han var voksen, fandt han sin helt specielle siddemåde: han masede sin store mås (rent ud sagt) ind på bagrudehylden, mens han støttede på forbenene på bagsædet. Bagdelen blev skubbet så langt tilbage, at bagbenene strittede lige ud i luften! Blev det for anstrengende i længden, kunne han lægge hagen på et af forsædernes ryglæn. Et kosteligt syn!

Samme bil gav os i øvrigt en speciel hundeoplevelse. På vej hjem fra et af de første Kennel Torhuset besøg snakkede vi hele tiden i munden på hinanden om alle de dejlige hunde. Undervejs fik lyd-potten et lille hul. Det gav i starten kun en charmerende ekstralyd, men hullet blev større og større. Og larmen højere og højere - og støjniveauet var i forvejen temmelig højt i den type bil! Men alligevel kunne vi ikke tie stille. Vi måtte hele tiden overbevise hinanden om, at det var lige hunde for os, så da vi vildt larmende endelig nåede Randers, var vi halvdøve og næsten stumme af hushed!

1 år senere kom Addi til, og da hun blev voksen begyndte bagsædet i VW'eren at blive lidt trangt. Heldigvis skulle min far have ny bil - så vi kunne overtage hans 12 år gamle Opel Rekord. I forhold til VW'eren var der meget god plads på dette nye bagsæde, og hundene nød at brede sig heromme. Janak gentog sin "mås-i-bagrude" stilling, men her var der betydelig bedre plads til bagen - vi kunne da faktisk se lidt ud af bagspejlet samtidig! Til gengæld kunne det knibe lidt med at nå forsæderyglænet med hagen. Addis ben var for korte til at

hun kunne nå op til hylden, men så fandt hun i stedet ud af at bruge det ene armlæn som hovedpude.

Vi har altid kunnet lade hundene alene i bilen uden at de ødelagde den. Kun én gang trak et besøg åbenbart for længe ud for Addi - hun havde da kradset et hul på toppen af ryglænet i "dame-siden" (der lå hun nemlig gerne). Bilen er solgt nu, men den kører stadig i Randers, og jeg kan i farten altid kende den bl.a. på hullet i ryglænet!

Rekorden blev som nævnt skiftet ud - denne gang i 1987 med en Opel Stationcar. (Kun 4 år - med den tendens ender det med, at vi engang får en ny bil!) Vi var efterhånden lidt trætte af at have hundene hængende i nakken af os og af alt det besvær med tapperne - der jo alligevel aldrig ville blive liggende på sædet. Og når vi en gang i mellem skulle transportere 2-benede på bagsædet, måtte vi hver gang igennem et større arbejde for at fjerne ca. 1/2 million små fastborede Ridgebackhår! - Nej, en stationcar er det eneste rigtige, når man har hund.

I starten kunne hundene nu ikke rigtig forstå, at de ikke skulle ind af sidedørene - og de kan stadig finde på at gå ind af dem, hvis de står åbne. Men ellers blev de hurtigt glade for den gode liggeplads bagude - selv om jeg tror, Janak savner sin bagrudehyld lidt. Deres første tur bagest i bilen var ellers ingen succes. Vi havde kun haft bilen ganske kort tid, og jeg havde slet ikke kørt i den endnu. Min og hundenes første tur blev efter en pludselig indskydelse, til en aftentur til vores yndlingsbager, der selvfølgelig ligger i den anden ende af byen. Altså alle mand ud i bilen og afsted. Hundene var noget utilfredse med at skulle sidde så langt fra os - og tilmeldt bag et gitter! Desuden havde de nogle balanceproblemer, da der jo pludselig ingen ryglæn var og rent galt blev det, da jeg havde lidt problemer med koblingen. Den var nemlig helt anderledes end i den forrige bil, så for ikke at risikere at gå i stå (det værste jeg ved) overgassede jeg vildt. Og da det hele ligesom gled lettere ved fuld fart, fløj vi drønende igennem byen, mens hundene pibende tumlede rundt bagi. Nå, vi kom da alle helskindede til bager og hjem igen. Min næste tur var i dagslys og betydelig mere rolig. Hundene bar ikke nag - viste mig fuld tillid og ville gerne med igen. (Nerver af stål!)

Dog ved jeg ikke om de helt stoler på os, for når vi bakker ud af garagen, sidder Addi gerne med hovedet vendt bagud, som om hun vil sikre sig, at der er fri bane ude på vejen, og først når turen går fremad, vender hun sig om.

I modsætning til de første 2 biler, har hundene ikke fast side i stationcaren. Janak venter pænt til Addi har bestemt sig, før han springer ind. Undtagen når vi har været væk fra bilen i lang tid - f.eks. en lang gåtur ved vandet - og Janak mener, at nu skal vi altså hjem - så blæser han på alle gentleman-manererne og skynder sig først ind!

Hundene har nu snart været med mange gange til glæde for både dem og os. Det ville være frygteligt, hvis vi engang skulle erhverve os en køresyg hund, for en tur til skov og strand er nu kun fuldent, når de 4-benede venner er med.

Jytte Henningsen
Juli 1989

Bestyrelsen efterlyser:.

Er der blandt vore aktive medlemmer nogle, der kunne tænke sig at hjælpe til ved udstillinger, så kontakt:

Lone Fritzbøger, telf. 03501770.

Referater af bestyrelsesmøder.

d.8-5-89.

Deltagere: l.f. l.h. o.m. p.s. l.k.

Bestyrelsen konstituerede sig:

Redaktionsudv. Preben Sørensen og Erik Fritzbojer.

Udstillingsudv. Allan Schrattenholtz og Lone Fritzbojer

Representant i avlsvejledningsudv. Lene Kamr.

Laila Haukedal lover et mindre pr. fremstød for Ridgebackdagen, og står sammen med Pia Schrattenholtz for arr
Laila kontakter Allan vedr. en revision af klubbens
pjece om racen. ref. l.k.

d. 6-6-89.

Deltagerel.f. l.h. p.s. l.k. a.s.

Det videre forløb omkring tilbageholdelsen af videobåndene fra verdenskongressen drøftedes, og det blev besluttet, at skrive til Frands, og sætte en frist for tilbageleveringen til klubben.

De kongresdeltagere, som har betalt for båndet, får deres penge refunderet af klubben. ref. l.k.

d.7-3-89.

Deltagerel.f. l.h. o.m. p.s. l.k. j.l. a.s.

1. Forløbet omkring de manglende videobånd fra verdenskongressen, er afsluttet. Bestyrelsen skriver til D.K.K.'s udstillingsudv. og meddeler, at vi fremover ikke ønsker at bruge Frands som ringsekretær.

2. Allan Schrattenholtz er nu klubbens rep. for verdenskongressen, efter at Jürgen Klaus har trukket sig.

3. Vedr. Sydafrika følger R.R. klubben den officielle danske holdning.

4. Vedr. F.C.I.'s valg af den Engelske standard for, racen, besluttet at R.R. klubben vælger den Zimbabweanske standard, Allan formidler denne holdning.

5. Klubben vil fremover søge at "afprøve" så mange dommere som muligt. Mindst en gang om året ønsker bestyrelsen en special dommer.

Der skal iøvrigt arbejdes for et formaliseret samarbejde med Dalmatinerklubben.

6. Ole og Lene arrangerer Ridgebackdagen næste år, den bliver afholdt på Fyn.

7. Klubbens medlemstal er stigende, men der opfordres stadig til at opdrættere anbefaler hvalpekøbere, at melde sig ind.

8. A.V.U. henstiller, at hvalpeanviser får besked om parringer, og forventet tidspunkt for hvalpe.

9. D.K.K.'s øjenseminar afholdes på Nyborg Strand d.24-11
Interesserede kan henvende sig til bestyrelsen.

10. Medlemmer som er interesserede i at medvirke ved udgivelsen af en dansk Ridgebackbog efterlyses.

ref. l.k.

★

Husk ejerskifte.

Da jeg har erfaret, at flere hvalpe/unghunde ikke er ejerskiftet, vil jeg bede jer, som ejer disse hunde om at henvende jer til jeres opdrætter, eller forrige ejer, så de kan rette denne forglemmelse for jer, hos D.K.K. da det er vigtigt, det er den rigtige ejer som står i stambogen. L.F.

★

Orientering.

På grund af grov tilsidesættelse af klubbens interesser, gøres hermed opmærksom på, at Frands T. Kristensen, ikke mere kan optages som medlem af R.R. klubben.

bestyrelsen

★

H. D. Fotografering.

Angående H. D. fotografering, R.R. kan først fotograferes når de er 20 udr. Der er ingen mulighed for dispensation.

bestyrelsen